

16. ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ВИМОВИ СЛІВ ІНШОМОВНОГО ПОХОДЖЕННЯ

Усі запозичені іншомовні слова (ЗІС) в УМ фонетично і граматично адаптуються.

Більшість з них освоєні такою мірою, що не відрізняються від слів українських:

гарбуз, клуб, крейда, газ, драма.

Проте окремі ЗІС характеризуються орфоепічними особливостями:

1) В освоєних українською мовою власних російських назвах голосний [e], утворений з [ie], незамінюється відповідним йому [i], а попередній приголосний завжди пом'якшується (на письмі в таких випадках використовується буква Є, а не Е):

Белінський, Лєсков, Сєров і под.

2) В іншомовних власних назвах після приголосних, як правило, вимовляється голосний [i]: **Ніл, Дізель (але дизель), Сідней, Міссісіпі, Россіні.**

У невеликій групі слів традиційно вимовляється (і пишеться) голосний [и]:

а) з кінцевим **-ида, -ика** (Балтика, Флорида);

б) із звукосполученням **-ри-** перед приголосним (крім **Ж**) (**Крит, Мадрид**);

в) після приголосних **ДЖ, Ж, Ч, Ш, Щ, Ц** перед приг-м: **Алжир, Вашингтон, Вірджинія.**

3) В іншомовних загальних назвах після приголосних переважно вимовляється [i]:

гігант, бінокль, лінія, комісія, хімія.

Однак після приголосних [Д, Т, З, С, Ц, Ч, Ш, Ж, Р] - Де Ти З'їСи Цю ЧаШу ЖиРу - правило дев'ятки, постійно вимовляється [и], а не [i]:

директор, дизель, тираж, режим, шифр, фабрика, цирк та ін.

4) Початковий [i] в іншомовних словах вимовляється чітко,

а наближена до [и] вимова [i] є орфоепічною помилкою:

ідея, інструкція, Ібсен.